

27. Tava saikne ar Dievu

Dievs, stāsta, ka eņģeļi paklanās, lai Tevi godinātu. Tas liek man domāt, ka arī man vajadzētu tevi pagodināt, taču es nezinu, kā to darīt. Lūdzu, māci mani, kā es varētu tev kalpot no sirds!

stāsts

Ksavjers dievināja darbu un tā „blakusproduktu” naudu. Jo smagāk viņš strādāja, jo vairāk naudas spēja nopelnīt; jo vairāk investēja, jo vairāk veiksmīgu darījumu viņam bija. Viņš varēja nopirkt arvien vairāk. Drīz viņam piederēja ēkas, akciju sabiedrības, automašīnas, jahtas un jebkas, ko sirds kāroja. Atvaļinājumu laikā viņš devās izšķērdīgos braucienos no Austrijas un Zanzibāru. Visu enerģiju Ksavjers ieguldīja, lai nodrošinātu sev šādu dzīvesveidu, kas krietni pārsniedza vidusmēru. Bet pārmērības atstāja viņu tukšā: kā atbalss, kas izzūd klusumā.

Terons smagi strādāja un no sirds mīlēja. Viņa dzīves centrs bija Dievs, ģimene un ikviens, kuram bija nepieciešama palīdzība. Protams, ikdienā Terons saskārās ne tikai ar savām personīgajām cīņām un nastām. Šī vīrieša dzīve bija pievērsta kaut kam lielākam un augstākam nekā viņš pats – vienmēr bija izjūtams tāds piepildījums, ko grūti izteikt vārdos vai pat aptvert.

pārdomas

Divdesmit pirmajā gadsimtā Dieva pagodināšana ir grūti izprotams jautājums. Mums bieži šķiet, ka ir visai dīvaini godināt dievišķo. Viņa godāšana ir kas vairāk nekā vienkārša piekrišana un nozīmē atzīt Dievu ļoti privāti. Daudziem tas šķiet nepieņemami un pret dabiski.

Bet Bībelē uzsvērts, ka Dieva godināšana ir ļoti būtiska lieta – svarīgākā ticīgu cilvēku garīgā prakse, pat nopietnāka par lūgšanu. Par to runāts Bībelē apmēram 400 vietās.

Aicinājums pagodināt Dievu ir svarīgākā pavēle Bībelē. Kad likumu zinātājs jautāja: „... kurš ir pats nozīmīgākais bauslis bauslībā?”¹, Jēzus skaidri atbildēja: „Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu savu sirdi, ar visu savu dvēseli un visu savu prātu. Šis ir pats lielākais un pirmais bauslis. Bet otrs ir tam līdzīgs: mīli savu tuvāko kā sevi pašu. Šie divi baušļi ir pamatā visai bauslībai un praviešu mācībai.”

mīlestība, pagodinot Dievu

Ko tas nozīmē – mīlēt Dievu? Daži saka, ka mīlēt Dievu ir tas pats, kas mīlēt citus cilvēkus, bet tāda pieeja pārvērš pirmo bausli par otro un tā tad nevar būt patiesība. Mīlot Dievu, cilvēkiem vajadzētu *klūt spējīgiem* mīlēt savu tuvāko, bet būtība ir daudz dziļāka.

Bībelē apgalvots, ka mēs mīlam Dievu, ja viņu godājam. Kad saprotam, ka Jēzus ir mūsu radītājs un glābējs, tad vēlamies viņu godināt un, protams, mīlēt citus cilvēkus, kurus mīl Dievs. Sākuma moments vienmēr ir viens un tas pats: Dieva pagodināšana ir kā atbilde uz to, ka viņš ir ienācis mūsu dzīvē.

¹ Sk. Mateja 22:34–40; Marka 12:28–31.

Arī desmit baušļu² kodols ir Dieva pagodināšana. Pirmie četri baušļi mums māca, kā mīlēt Dievu, piektajā uzsvēta ģimenes nozīme, bet no 6. līdz 10. bauslim mācīta mīlestība pret tuvāko. Uzmanīgi pārskatiet pirmos četrus un pievērsiet uzmanību tam, kā tajos definēta Dieva godāšana.

„Lai tev nav citu dievu bez manis!”³ Kultūrā, kurā bija daudz dievu un kupli zēla politeisms, Israēlam bija jāgodā vienīgi Dievs Radītājs – *radīšanas Jahve*.

Otrajā bauslī aizliegts pielūgt vai izgatavot elkus.⁴ Tā kā citu dievu pielūgšana bija pieminēta jau pirmajā bauslī, otrajā vairāk uzmanības pievērsts pielūgšanas *līdzekļiem* un *metodēm*. Jahve ir pārāk liels visas pasaules Dievs, lai viņu varētu samazināt līdz kāda cilvēku veidota tēla vai ikonas lielumam. Viņu var godāt un pielūgt jebkurā vietā, nevis pie kāda ar rokām veidota simbola.

Trešajā bauslī aizliegts Dieva vārdu lietot nevietā.⁵ Tradicionāli daudzi kristieši šo bausli ir skaidrojuši tā, ka tas aizliedz zvērēšanu, lamāšanos un lādēšanos. Tas attiecas uz Dieva vārda lietošanu, lai izteiktu citam cilvēkam lāstus vai lamu vārdus. Bet bauslis skar arī Dieva vārda lietošanu zvērestu gadījumos. Mēs izturamies necienīgi pret Dievu un laupām viņam godu, ja lietojam viņa vārdu, lai apstiprinātu savu melu patiesumu, jo Kunga vārds atspoguļo viņa raksturu.

Ceturtais bauslis⁶ atgādina ievērot sabatu kā svētu dienu, pagodinot Dievu kā radītāju. Šis bauslis arī nodrošina mums īpašu *laiku*, ko veltīt viņam.

Tātad visi četri pirmie baušļi runā par Dieva godāšanu. Tie runā par būtni, *kuru* mēs godinām, par mūsu pielūgsmes *veidiem* un *metodēm*, sargājot no tā, ka cilvēks varētu lietot Dieva vārdu *jaunprātīgos nolūkos*, tā nomelnojot radītāja raksturu; tāpat bauslis nodrošina konkrētu *laiku* Dievam par godu. Ļoti visaptveroši, vai ne?

kāpēc?

Atklāsmes grāmatā grafiski ilustrēta dievišķā valstība, kur Dieva godāšana ir galvenais notikums. Kāpēc bibliskā Dieva godināšana tiek tik ļoti sargāta un uzsvēta? Iemesls ir ļoti vienkāršs: Dieva godināšana liecina par to, ka mēs izprotam un izjūtam Dieva mīlestību un viņa žēlastību, ko saņemam bez maksas.

Kad saņemam algu, es neparādu kādu īpašu godu cilvēkam, kurš izraksta čeku, jo esmu šo naudu nopelnījis. Čeka izrakstīšana ir kasiera vai grāmatveža darbs, bet Dieva godināšana ir kaut kas tik īpašs tāpēc, ka tā ir mūsu spilgti redzamā atbilde uz to, ka esam saņēmuši kaut ko tādu, ko neesam *pelnījuši*.

Dieva godināšana liecina par to, ka mēs izprotam un izjūtam Dieva mīlestību un viņa žēlastību, ko saņemam bez maksas.

Dievs neatbrīvo mūs no grēka tāpēc, ka mēs būtu labi. Mēs neesam pelnījuši žēlastību, un nav

² 2. Mozus 20:1–17; 5. Mozus 5:6–21.

³ 2. Mozus 20:3.

⁴ 2. Mozus 20:4–6.

⁵ 2. Mozus 20:7.

⁶ 2. Mozus 20:8–11; 5. Mozus 5:12–15.

nekādu iespēju, kā mēs to varētu atmaksāt. Dievs ir devis mums iespēju atbildēt: un tā ir viņa godāšana, atzīstot, ka Dievs mums dod savu neizmērojamo mīlestību un žēlastību. Izvairīšanās godināt viņu nozīmē, ka esam pārpratuši vai noraidām Dieva žēlastību, kristīgās ticības īsto būtību.

Tātad varam teikt, ka godināšana ir mūsu atbilde uz Dieva darbību un klātbūtni. Pielūgsme un godāšana ir holistiska – mēs atsaucamies ar savu prātu, sirdi, emocijām, ķermeni un balsi; un tad notiek īsta Dieva un cilvēka mijiedarbība. Tāda var notikt mūsu lūgšanu telpā vienatnē, mazajā grupā vai lielā sanāksmē, kad Dievu pagodina visa draudze.

Dieva godināšanas veidi

Ja tu izproti reliģiju kā racionālu kategoriju, tad tas var būt grūts uzdevums. Dieva godināšana nav tikai doktrīnas ievērošana vai ticība; tā ir pieredze, ko cilvēks gūst, sastopoties ar mīlestību un žēlastību. Kā tas notiek?

Pārdomā jau esošo pieredzi vai meklē ko jaunu žēlastības, mīlestības un paša Dieva godbijību iedvesošajās izpausmēs! Patiesa Dieva pagodināšana rodas situācijā, kad cilvēks apzinās, kas Dievs ir: tad mēs aptveram savu patieso stāvokli. Labs piemērs ir pravieša Jesajas gūtā pieredze.⁷ Viņa atklāsme, kurā bija redzams, cik Dievs ir svēts, mudināja pravieti godināt Dievu; topošais Kunga vēstnesis arī apzinājās, cik nesvēts viņš ir. Savukārt Dievs pēc tam apstiprināja, ka piedod pravietim un šķīsta viņu; tāpat viņš saņēma Dieva dotu uzdevumu kļūt par īpašu dievišķo vēstnesi. Šāda izpratne par Dievu nav doktrīna vai teoloģija, bet atskārsme, kas ietekmē visu mūsu būtību.

Apzināti atrod brīvu laiku, lai varētu atbildēt uz to, ko esi piedzīvojis kopā ar Dievu! Pateicies Kungam par to, cik viņš ir labs; nodziedi dziesmu vai uzraksti dzejoli par viņa žēlastību; apbrīnā noraugies saullēkta vai saulrieta skaistumā un godbijībā noliec galvu; pacel rokas un piedāvā Dievam sevi visā pilnībā; dari visu, kas ir tava dabiskā reakcija, kad tu pilnībā atsaucies Dievam.

Lai tavs ķermenis, sirds un prāts kopīgi mijiedarbojoties atsaucas viņam! Lai tavas jūtas un prieks brīvi plūst pateicībā! Iespējams, pats būsi pārsteigts par to, kā esi reaģējis uz Dieva klātbūtni.

Lai tava privātā Dieva godināšanas pieredze maina pieredzi, ko gūsti kopīgajos dievkalpojumos! Kāda jauna sieviete, kas pētīja Dieva pagodināšanas jautājumus, liecināja, kā dziļāka izpratne par vienatnē gūto pieredzi bija mainījusi pieredzi, kuru viņa guva dievkalpojumos. Kaut arī dievkalpojumu kārtībā nekas nebija mainījies, mainījusies bija *viņa*, un šis notikums mainīja to, kā viņa pagodināja Dievu.

Kā tas notiek? Pirms ieej dievnamā, mēģini uz mirkli norimt un pateikties Dievam par šo pielūgšanas vietu; lūdz, lai dievkalpojuma laikā viņš ļauj tev piedzīvot savu klātbūtni. Ieej dievnamā ar prieku, pateikdamies Dievam par vēl vienu dzīves nedēļu; uzskati citus draudzes locekļus par savu ģimeni, ar kuru kopā vari pagodināt Dievu, un pateicies Dievam par šiem cilvēkiem. Kad esi atradis sēdvietu, loci ceļus un saki īsu lūgšanu, lai nekavējoties parādītu Dievam godu. Mēģini iejusties visās dievkalpojuma daļās, ieklausieties lūgšanās, dziedī no sirds. Pasniedz to visu kā veltījumu Dievam.

Tu tur esi ne tāpēc, lai *saņemtu* svētības, bet gan tāpēc, lai svētības *dotu*. Tu tur esi tāpēc, lai

⁷ Jesajas 6. nod.

svētītu un godinātu Dievu, kā arī piedalītos kopīgos Dieva pielūgšanas svētkos. Ne katrs zinās, ko tu dari, bet tu gūsi jaunu un bagātīgu pieredzi, kā vēl iespējams godināt Dievu.

jaunas sirdis

Mācīdams daudzus dedzīgus un jaunus studentus, esmu pārliecinājies, ka daži no viņiem domā apmēram šādi: ja vien varētu mainīt dievkalpojuma kārtību vai atskaņot cita žanra mūziku, tas noteikti uzlabotu visu draudzes kalpošanas sistēmu. Bet es tā nedomāju. Mums ir jāpievērš lielāka uzmanība iemeslam, kāpēc mēs tur esam: tāpēc, lai godinātu Dievu tā, kā viņš mūs ir aicinājis. Kad visā nopietnībā sastopamies ar Dievu, mēs viņu pagodinām pilnīgi citādi. Cilvēka sirds, kuru ir skāris Dievs, ir vislabākā atslēga, lai atvērtu durvis uz apbrīnojamu Dieva pielūgsmi.

Mūsu sākotnējā cilvēciskā atbilde uz Dieva klātbūtni ir viņa godināšana, un tas nekad nemainīsies – pat ne tad, kad dosimies uz *debesīm*. Patiesam ticīgajam Dieva godināšana nekad nebeidzas – tā ir viena no lietām, kurā varēsim piedalīties mūžīgi.

ko teiksi?

Kas varētu uzlabot tavu pieredzi Dieva pielūgsmē šajā nedēļā?